

[Finansministeren.]

Til sidst vil jeg kun sige dette, at en egentlig fortrinsstilling for danske varer — jeg føler ikke, at det er det, hr. Albertsen har efterlyst — en egentlig fortrinsstilling for danske varer vil kunne medføre vanskeligheder for danske firmaers eksport. Lande, som importerer fra Danmark, vil hurtigt kunne ændre deres egne indkøbsprocedurer, hvis de bliver mødt med diskrimination fra dansk side. Det hører også med i den samlede samfundsøkonomiske afvejning.

Albertsen (S):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg deler ganske hans opfattelse af, at der ikke skal være tale om nogen standsning af den åbne konkurrence eller nogen standsning af den frie handel. Jeg mener heller ikke, at der skal være tale om, at vi skal privilegere dansk produktion. Jeg mener, det må kunne klares af en åben konkurrence.

Men jeg står med en lang række eksempler fra statslige og kommunale instanser, hvor danske firmaer mener sig dårligt behandlet, ikke tilgodeset, ikke forespurgt, hvor det drejer sig om produktion af varer, som man udmærket kan konkurrere med. Det er indkøb fra statsbanernes side, det er indkøb fra mødrehjælpens side, det kan være barnevogne eller relæanlæg og andre ting. Det drejer sig endvidere om adskillige kommuners investeringer. Der er altså tale om, at en lang række instanser, dels inden for den statslige regie, dels inden for kommunernes regie, efter virksomhedernes opfattelse ikke har behandlet de danske virksomheder på en fair og ret og rimelig måde.

Jeg opfatter ministerens svar til mig på en sådan måde, at han er åben over for en analyse af dette problem. Hvorvidt sagen så nødvendiggør et særligt initiativ med henblik på et pålæg over for dem, der foretager disse indkøb og står for disse investeringer, det må selvfølgelig afhænge af det skøn, ministeren måtte komme til, når han har gennemlæst det materiale, som jeg her skal aflevere til ham, og som forhåbentlig vil give ham anledning til at studere det og eventuelt derefter fremkomme med et initiativ. Jeg imødeser en sådan holdning fra ministerens side.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg takker hr. Albertsen for det materiale, som jeg nu modtager, forstår jeg. Det er ganske klart, at det vil blive gennemanalyse- ret i finansministeriet, for så vidt angår de sager, staten er involveret i; og med hensyn til de områder, som dækkes af kommunerne, er det klart, at jeg vil drøfte materialet med indenrigsministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ninn-Hansen* (KF) til kirkeministeren:

„Vil ministeren bekræfte, at ministeriet opretholder sin modstand imod, at der kræves medlemskab af en bestemt organisation for at være beskæftiget i en stilling under menighedsrådet i Varde?“

(Sp. nr. 105).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge dagspressen blev kirkegårdsarbejder Tage Sørensen, Varde, afskediget fra sin stilling, da specialarbejderforbundet ønskede ham afsat, fordi han ikke var medlem af forbundet. Han blev genantaget, da ministeriet havde udtalt sig i sagen, men specialarbejderforbundet vil øjensynlig stadig prøve at få ham afskediget.

Det har hidtil været en almindelig anerkendt regel i Danmark, at det offentlige ikke må kræve medlemskab af en bestemt organisation som betingelse for beskæftigelse. Spørgsmålets formål er bl. a. at give ministeren lejlighed til på regeringens vegne at bekræfte, at der stadig skal administreres efter denne regel.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Til det af hr. Ninn-Hansen stillede spørgsmål har jeg følgende bemærkninger:

I 1973 blev der mellem Varde menighedsråd og specialarbejderforbundets afdeling i Varde indgået en overenskomst for gartnere og arbejdere på Varde kirkegård. Denne overenskomst indeholder en såkaldt eksklusivklausul, idet det er bestemt, at menighedsrådet forpligter sig til kun at beskæftige medlemmer af specialarbejderforbundet ved arbejder, som henhører under overenskomsten.

Gyldigheden af eksklusivaftaler er aner-